

Dødsfald i Bagaciu:

Det er med meget stor sorg, at jeg har modtaget meddelelsen om, at Lida er gået bort.

Kære Lidia

Vi vidste godt hvad vej det gik, men nogle gange nægter man bare at indse det.

Vi to har kendt hinanden i mange år og fra dag 1 var det kærlighed. Du var et fantastisk menneske og du var så stærk i kampen mod kræften, den fik aldrig lov til at styre dit liv.

Du er den i Bagaciu som har lært mig allermest, du kunne i timer fortælle om din ungdom, om livet før under og efter Ceausescu. Fortællinger jeg aldrig kunne blive træt af.

Du var en spasmager, og fræk som en slagterhund. Jeg ved ikke hvor mange gange du har prøvet at lære mig rumænsk, uden af det er lykket særligt godt, men så trak du bare lidt på skulderne, grinede og så snakkede vi videre sammen på hvert vores sprog.

Du har altid været vores nyhedsvært, du sad troligt foran dit fjernsyn og fulgte med i livets gang i Danmark, så når vi kom forbi kunne vi altid høre sidste nyt hjemmefra og også hvordan vejret var i Danmark.

Jeg har så meget godt at sige om dig, om vores tid sammen, og om vores fælles minder. Men det vil ikke komme ned på papiret, bare det ville så resten af verden kunne se hvor fantastisk du var.

Tak for din åbenhed, for din tillid, din omsorg, og alle de dejlige minder, som jeg heldigvis bærer rundt på i mit hjerte.

Sov sødt min elskede ven, du vil for altid være i mit hjerte, jeg savner dig så meget at det gør ondt.

Laila

Nyhedsbrev:

Når et liv slukkes, siger man jo at et nyt spirer frem, sådan er det også i Bagaciu. Cristina som vi har hjulpet siden hun var en lille pige der boede hos sin mormor, en lille pige som gik sulten i seng hver aften og var dybt under ernæret og som absolut ikke syntes at det var sjovt at gå i skole. Denne lille pige er nu blevet stor, hun har i starten af juni afsluttet sin videregående uddannelse, som en sød sponsor "lokkede" hende ind på. Hun fik job inden hendes uddannelse var afsluttet, så alt tegnede lyst på den konto, men så kom Corona en ind vores liv, og den restaurant hun arbejdede på lukkede.

Nu skal den lille pige så være mor, i januar kommer en lille pige til verden. Men heldigvis får denne lille pige en anden start på livet end hendes mor fik, hun har en far, hendes mor har fået en uddannelse og hendes far arbejder nu på højtryk i Tyskland for at tjene penge til sin lille familie.

Den lille familie skal må hos Cristinas anden bedstemor.

Jeg jubler ikke over at Cristina skal være mor det måtte godt have ventet lidt, men jeg jubler over, at vi som forening og som sponsor for familien, har været med til at vende familiens liv fra at være en katastrofe til en succeshistorie.

De har selv gjort det hårde arbejde men vi har støttet dem gennem hele forløbet.

Vi har siden vores tur i april blev aflyst prøvet at få penge ned til de ældre, men uden held. Der har været strenge regler i Rumænien. Vi har virkelig prøvet mange gange at få Susi til at fordele pengene, men det har ikke været muligt. Nu ser det endelig ud til, at det kan lade sig gøre. Dog kan det hele falde til jorden på et splitsekund, for der er lige kommet 2 nye tilfælde af Corona i Bagaciu. Plejeforældrene til børnene på børnehjemmet er begge desværre blevet smittet.

Men nu er papirarbejdet lavet og bliver sendt til Susi hurtigst muligt og så må vi krydse fingre for, at myndighederne ikke lukker igen.

Vi har stadig et hængeparti omkring generalforsamlingen, ærligt så ved jeg ikke helt hvad vi skal gøre.

Hanne og Poul Erik plejer jo at arrangere en gåtur hvert år i august (se mere på hjemmesiden), dette arrangement mener jeg godt vi kan forsvare da det jo er uden for.

Det var vist alt for denne gang.

Pas godt på jer selv og hinanden

Kærlig hilsen

Laila

